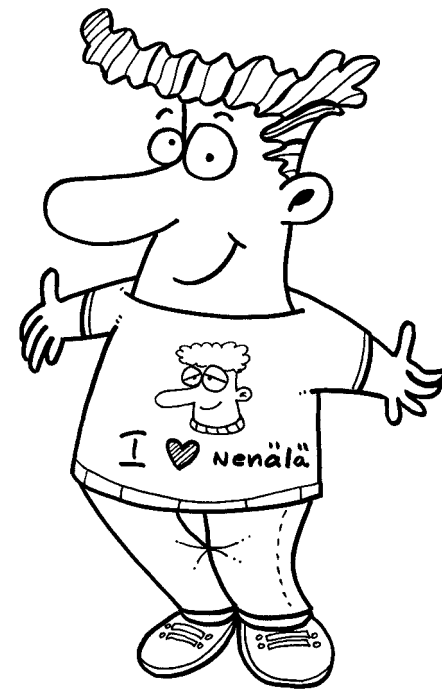

Juha ja Matias Mäntylä

NENÄLÄN TARINOITA

Kadonnut vasara

Lector Kustannus Oy
Helsinki 2020

NENÄLÄN TARINOITA

Kadonnut vasara

Teksti: Juha ja Matias Mäntylä

Kuvitus: Harri István Mäki

Copyright © 2020 Lector Kustannus Oy

Kaikki oikeudet pidätetään

ISBN 978-952-7322-43-7

Painettu EU:ssa 2020

www.lector.fi

Sisällysluettelo

TERVETULOA NENÄLÄÄN	5
NENÄLÄ	7
MAJATALO	9
RAKENNUSTYÖMAA	13
KADONNUT VASARA	16
VANHAHERRA NENÄLÄ	20
KIRJASTON ARKISTOT	22
JOTAIN RATKEAA	24
RAKENNUSMESTARI SUURNENÄ	27
RAKENNUSMESTARIN TALOLLA	29
NENÄLÄN KOULU	32

TERVETULOA NENÄLÄÄN

”TERVETULOA NENÄLÄÄN” luki kyltissä, joka oli ripustettu roikkumaan suuren vanhan koivun alimmalle oksalle. Kyltti oli ollut siinä jo vuosia, oikeastaan satoja vuosia. Koivukin oli jo kasvunsa kasvanut, ja monet tarinat kuulut kylässä asuvilta. Sille oli kerrottu onnet, murheet ja huolet. Sen juurella oli itketty ja naurettu. Oli leikitty, nukuttu, istuttu, ryömittä ja pyörity.

Minä itse saavuin Nenälään ensimmäisen kerran muutama vuosi sitten ja siihen vielä muutamia tunteja ja minuutteja päälle. Muistan, että päivä oli hyvin sateinen ja jäin juuri tuon kyseisen koivun suojiin odottamaan ilman selke-

nemistä. Istuin koivun runkoa

vasten ja odotin. Suljin hetkeksi silmäni ja torkahdin ja havahduin vasta, kun vierelleni pysähtyi laudoista itse kyhätty ajoneuvo.

"Mihin on matka kulkijan?"

Nousin ylös.

"Nenälän keskustaan olen matkalla", vastasin.

"Hyppää kotterooni, niin vien perille saakka", kuljettaja sanoi ja hymyili.

"Kiitos."

"Mikä sinut tänne tuo?"

"Töihin tulini, kuulin, että täällä tarvitaan rakennusmiestä."

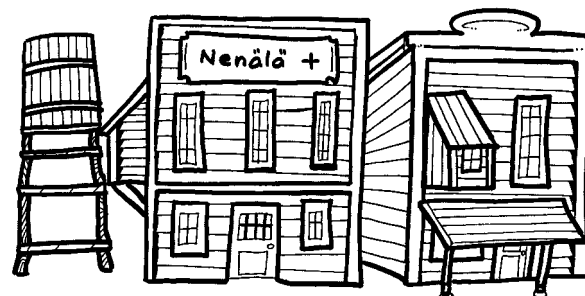
"Aivan, uutta kouluahan me rakennamme."

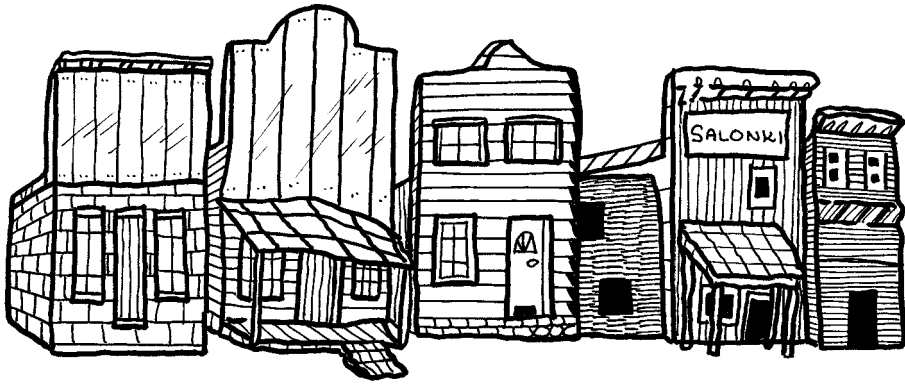

NENÄLÄ

Nenälä, onko se kaupunki vai kunta, joku puhuu kylästä, joku vain paikasta. Asukkaita eli neniä Nenälästä löytyy satoja, voi olla jopa tuhansia. Tarkkaa määrää ei kukaan tiedä. He kulkevat ja muuttavat ahkerasti paikasta toiseen. Joku saattaa viivähtää Nenälässä vuosia, joku kuukausia, mutta tiedetään myös heitä, jotka ovat viipyneet vain viikkoja, tai jopa vain päiviä. Ja oli kerran eräs, vuosia vuosia sitten, joka pysähtyi hetkeksi ja kantoi muuttotavaransa asuntoon, mutta ilmoitti jo tunnin päästä muuttavansa pois. Nenälän historiankirja tuntee myös tämän tapauksen, samoin paikallislehti "Nenäkkäät".

Kartoista et Nenälää löydä, et vaikka etsit. Olet kuullut puhuttavan paikasta, mutta jos joltain kysyt, miten löydät sinne, saat todennäköisesti

vastaukseksi vain olankohautuksia. Tiedetään kuitenkin yksi kartta, johon tämä paikka on merkitty. Kyllä, siinä se on aivan Korvalan ja Silmälän naapurissa. Kuten saattaa olettaa, löytyy Nenälä keskeltä karttaa. Heti sen yläpuolella on Silmä ja vieressä, heti Poskijoien takana, Korvala.

Nenälä on kuten mikä tahansa paikka. Sieltä löytyy kaikki tarvittava: on posti, on pankki, on kauppa, on kioski, on kukkakauppa ja paljon pieniä yrityksiä, jotka tuottavat Nenälän asukkaille erinäisiä palveluita. Niin Nenälä

kuin Korvala tai Silmäläkin ovat kaikki

hyvin omavaraisia paikkoja ja harvemmin ne apua toisiltaan pyytävät.

Nenälä on siis varsin mielenkiintoinen paikka. Sen historia alkaa tai no, tiedetään että se alkaa, mutta kukaan ei tarkkaan tiedä milloin. Ensimmäiset merkinnät Nenälästä ovat vuodelta 100 E.N.A. eli sata vuotta ennen nenäkauden alkua, jolloin ensimmäinen tunnettu nenä, herra Nenä, rakensi pienen asunnon Poskijoien varrelle.

MAJATALO

"Perillä ollaan", kuski sanoi.

Hyppäsin pois kyydistä, kiitin kohteliaasti ja tarjosin vaivanpalkaksi muutaman kolikon. Hän ei ottanut niitä vastaan vaan totesi, että kiitos oli parhain palkkio, mitä voi saada.

Seisoin, ilmeisesti, pääkadun varrella. Ohitseni kulki tyylikkäästi pukeutuneita asukkaita. Osa kulki pienillä polkupyörillä, ja osa juoksi kovalla kiireellä ohitseni.

"Anteeksi, voisitko neuvoa, missä täällä olisi majatalo?" kysyin tyylikkääseen kukkahattuun sonnustautuneelta, ilmeisesti jo hyvin iäkkäältä Nenälän asukkaalta.

"Majatalo?"

"Niin, haluaisin vuokrata huoneen."

"Tuossahan tuo on, vanhan kartanonrouvan majatalo", rouva osoitti puiden takana siintävää rakennusta.

